

Je nějaká zkratka k osvícení? B2K12 ods.9-19 – ČZ z 112. OLS skupiny Dr. Hawkinse z 19.12.2022

Částečný záznam 112. on-line setkání studijní skupiny Dr. Hawkinse z 19.12.2022

Kniha B2 Kapitola 12. otázka 9-19

.12.9. Otázka: Je nějaká [skratka k osvieteniu](#)?

Odpoveď: Vskutku áno. Človek môže stráviť nekonečné {epizódy} životov, štúdiom všetkých duchovných a filozofických učení sveta, a skončiť prosto zmätený a znechutený. {Namiesto štúdia o duchovných pravdách, použite skratku k osvieteniu, ktorou je} [hľadanie {, ako sa stať a stotožniť sa} s 'poznáním',,, nie {mať vedomosti} 'o poznatkoch'](#). {Byť samotným} 'poznáním' naznačuje subjektívne zakúsenie; '{mať} poznatky o' znamená zhromažďovať fakty. Nakoniec, [{pri dosiahnutí osvietenia,} všetky fakty {aj tak} miznú](#), a nieto žiadnych na vedenie. {Inými slovami,} ak človeku trkne, že jeho vlastné Ja-Bytie je Všetko-Čo-Je, {a to} VšetkéhoČoJe, VšetkéhoČoBolo alebo VšetkéhoČoKedyBude, čo ešte zostáva, čo človek{/duša} potrebuje vedieť? {Zo samotného slova Kompletnosť je jasné, že} Kompletnosť je vo svojej podstate úplná a kompletná.

.12.10. Otázka: Ako to tak môže byť?

Odpoveď: Pretože [keď sa raz niečím stanete, už o tom nie je čo viac vedieť](#). Vedieť znamená neúplnosť. To, čím som, je Všetko-Čo-Je, {=Všezahrnutosť}. Trknutie, že človek už je {Všetkým-Čo-Je}, a vždy aj bol Všetkým-Čo-Je, neponecháva nič, čo by sa dalo dodať.

.12.11. Otázka: Znie to domotané.

Odpoveď: Je to len preto, že falošné všedné ja/ego sa stotožňuje s obmedzeniami a formou.

.12.12. Otázka: A [ako je to s 'učením sa'](#)?

Odpoveď: [S uvedomením si Skutočnosti, všetko učenie prestane](#). Myseľ sa stane mĺkvou. V pokoji a tichu, všetko, čo existuje, vyžaruje svoj vlastný zmysel, a pravdu, a odhaľuje, že prirodzenosť existencie je ohromujúco božská. Všetko vyžaruje svoju božskú podstatu ako samotnú Existenciu. To, čo Je, a to, čo je Božské, je jedno a to isté. Z Neprejaveného vyžaruje Prejavené, ktoré je vo svojej podstate tiež Neprejavené. Nieto duality Prejaveného oproti Neprejavenému. Všetky zdanlivé rozdiely zmiznú, keď človek preklenie zdanlivosť vnímania, ktoré je svojvoľným a obmedzeným uhľom pohľadu. [Je to práve zdanlivosť vnímania, ktorá vytvára dualitu](#). To je zakúsený fakt, nie filozofický uzáver. [Filozofia môže byť užitočná, ale je to len myslou vytváraná obdoba ku Skutočnosti, v ktorej filozofia nie je možná](#).

.12.13. Otázka: O čom teda diskutujeme?

Odpoveď: Popisy {vecí}, ale za nimi stojí subjektívna, zakúsiteľná skutočnosť.

.12.14. Otázka: [Akú hodnotu majú {teda} učenia alebo zisťovania?](#)

Odpoveď: Každý kúsok {nami pochytenej} informácie [prispieva k intuitívnemu porozumeniu a rozpoznaniu](#). Pravda je {sama sebou} rozpoznaná. Predkladá sa poľu Uvedomenia, ktoré bolo {, naším dlhodobým zhromažďovaním poznatkov,} [pripravené na to, aby umožnilo predloženie {pravdy}, na odhalenie samej seba](#). Pravda a osvietenie sa nenadobúdajú, ani sa nedosahujú. Je to stav či rozpoloženie, ktorý sa predkladá sám od seba, keď sú {na to} vhodné {karmické} podmienky.

.12.15. Otázka: Čo je priaznivé pre toto vyskytnutie {trknutia stavu osvietenia}?

Odpoveď: Pokorné uznanie si vlastných nedostatkov a nevedomosti má väčšiu hodnotu ako zhromaždenie všetkých faktov. Pokiaľ človek úplne a bezvýhradne nezakúsil prítomnosť Boha v Jeho ohromujúcej, absolútnej Vše zahrnutosti, je bezpečné predpokladať, že človek vlastne vie nič, a že všetky nazhromaždené takzvané vedomosti sú len neznalosťou a hrdosťou. Všetko, čo v sebe tvrdí: „Ja viem“, práve týmto vyhlásením dokazuje, že je falošné, inak by to nerobilo takéto tvrdenie.

.12.16. Otázka: Prečo sú vedomosti takou zábranou {na ceste} k osvieteniu?

Odpoveď: Myšlienka „Ja viem“ nepripúšťa vrcholné uvedomenie skutočného „Ja som“. Slovo „viem“ je dualistické a predpokladá proti sebe stojace vyhranené javy, {a to} medzi odlúčeným subjektom, 'poznávajúcim', a niečím vonkajším, čo sa má poznať {, objektom}.

.12.17. Otázka: Takže nielo oddelenosti medzi 'poznávajúcim' a 'poznaným', nielo rozdielu medzi subjektom a objektom?

Odpoveď: To je základná chyba duality, ktorá predpokladá {svojvoľne vybratý} bod, z ktorého je pozorovanie vykonávané. Vlastne, subjektívne a objektívne, je jedno a to isté. Tvrdiť niečo iné je iba byť svojvoľným.

.12.18. Otázka: Počujeme, že [ego je zábranou k trknutiu](#) {Sebastotožnenia sa s Ja-Bytím}. Môžete to vysvetliť?

Odpoveď: Nielo takej veci, v Skutočnosti, ako je ego; je to len mylná predstava. Tvorí ho zostava ľubovoľných uhlov pohľadu, zásobovaných myšlienkovými pochodmi, a poháňaných pocitmi a emóciami. Tieto túžby {ega/všedného ja} predstavujú pripútanosti, o ktorých Budha hovoril ako o putách utrpenia. [S absolútnym pokorným uznaním si vlastných nedostatkov a nevedomosti, ego sa rozpustí](#). Je to zbierka svojvoľných myšlienkových pochodov, ktoré nadobúdajú na sile len vďaka preceňovaniu vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach a vďaka návyku. [Ak človek upustí od preceňovania vysokej mienky o svojich myšlienkach, rozpustia sa](#). Všetky myšlienky sú preceňovaním vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach. Všetky názory sú preceňovaním vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach. Pôžitok z preceňovania vysokej mienky o sebe a svojich prednostiach je teda základom ega – odpojte ho, a ono sa zrúti. Vo vyššom stave vedomia umlknú v Božej

Prítomnosti. Mať čo i len jedinú myšlienku v prítomnosti Božej Prítomnosti by nebolo v medziach uskutočniteľného, a ani by nebol predpoklad priniesť {na pretras} takú výstredne prehnajú okázalosť.

.12.19. Otázka: Musia predsa jestvovať nejaké nástroje, ktoré pomáhajú [zmierniť nadvládu ega.](#)

Odpoveď: [Vymýšľance pretrvávajú, pretože sú cenené.](#) Všimnite si, že každý má názor na všetko. Všimnite si, že všetky myšlienky sú len dogmatickým vyjadrovaním názorov. Každý je očarený svojimi vlastnými myšlienkami a nápadi, hoci sú bezcenné.